

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MANN, MARNI

Mr. Wicked / Marni Mann ; trad. din lb. engleză de
Dorina Tătăran. - București : Lovestory, 2025

ISBN 978-630-6628-54-4

I. Tătăran, Dorina (trad.)

821.111

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Roxana-Alexandra Pană

DTP: Monica Ioniță

Corector: Marian Busuioc / Corectura.ro

Mr. Wicked

Copyright © 2024 by Marni Mann

All rights reserved.

This edition is made possible under a license arrangement originating with Amazon Publishing, www.apub.com, in collaboration with ANA Sofia, Ltd.

Cover design by Caroline Teagle Johnson

Cover images: © G-Stock Studio / Shutterstock; © K.Yas / Shutterstock

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Lovestory, un imprint al editurii Librex Publishing.

LOVESTORY este imprint al editurii LIBREX PUBLISHING

Copyright ©2025 Lovestory

MR. WICKED

MARNI MANN

*Traducere din limba engleză
de Dorina Tătăran*

LOVESTORY
2025

PROLOG

Grayson

Cu două luni în urmă

Ea vine cu mine acasă în seara asta.

A fost singurul gând care mi-a trecut prin minte când am dat ochii cu chelnerița, cu siguranță, una dintre cele mai frumoase femei pe care le văzusem vreodată. De când intrasem acolo cu cei mai buni prieteni ai mei, cu câteva minute mai devreme, mă uitam la ea cum se învârtea prin bar. Nu se apropiase suficient de mult ca să-i pot citi ecusonul, dar oricine ar fi fost, femeia aceea avea cel mai incredibil corp.

Delicată, micuță, ca o alergătoare de cursă lungă, nu o sprinteră. Doi sâni care mi-ar fi umplut palmele și un fund suficient de generos ca să îl poți strânge.

Avea toate trăsăturile fizice pe care le căutam la o femeie și care mă excitau, până și părul închis la culoare – al ei era negru – și ochii de un albastru intens, care mă străpungeau din cealaltă parte a încăperii.

La naiba, era superbă.

Și buzele – să-mi fut una – îi erau pline și cărnoase, luscioase, atrăgându-mi atenția înapoi la ele, de fiecare dată când privirea mea plonja în jos, spre picioarele ei.

O doream.

Voiam să știu cât de bine arăta trupul ei sub pantalonii scurți și sub maioul acela minuscul. Ce culoare aveau sutienul și chiloții ei.

Îi plăcea rozul deschis, o nuanță ce se potrivea cu pielea ei rozalie, sau era mai degrabă genul de femeie magenta? Negru sau chiar verde închis?

Voiam să știu ce aromă va avea când mă voi apleca să îi inspir mirosul.

Mirosul era unul dintre lucrurile care mă atrăgeau cel mai mult la femei.

Floral. Fructat. Poate ceva foarte dulce, ca un desert.

Aveam să aflu în curând.

Și eram sigur că, pentru a face asta, va trebui să o abordez. Cu siguranță, nu eram destul de norocos, încât să stau în zona ei de mese. Dar, după vreo zece minute în care am așteptat un chelner, am privit-o pe această bunăciune plimbându-se prin bar și am încercat să-mi poziționez bine erecția în pantaloni, am văzut-o cum se îndreaptă spre noi.

Un zâmbet i s-a strecurat pe buze, de parcă ar fi știut că i-o trag cu privirea, și i-a rămas acolo, înghețat pe față, în timp ce se oprea în spatele scaunelor lui Holden și Easton.

— Bine ați venit la Olives, domnilor. Ce pot să vă aduc de băut?

— Credeam că va trebui să ne descurcăm singuri, i-am răspuns.

Ea a râs, în ciuda răspunsului meu sarcastic.

Un sunet plăcut, vesel.

Seducător.

Și, înainte să mai spună un cuvânt, s-a uitat în ochii mei.

În spatele privirii ei se ascundea ceva ce mă făcea să vreau să o devorez. Poate că era intensitatea. Poate că zâmbetul ei avea același efect ca privirea ei. Poate că era siguranța ei de sine, o trăsătură pe care o găseam foarte sexy la o femeie.

Dar în tăcerea aceea, o privire lungă și lentă a părut să pulseze între noi, atârând în aer, intensificându-se, până când, în cele din urmă, ea a zis:

— Am fost ocupată cu o petrecere de opt persoane.

S-a mișcat de pe un picior pe altul, de parcă momentul ar fi fost la fel de intens și pentru ea.

— Îmi pare rău că mi-a luat atât de mult să vin.

— Cred că trebuie să te revanșezi față de noi.

M-am uitat la cei mai buni prieteni ai mei, știind ce vor să comande, fără să fie nevoie să întreb.

— Vodcă cu gheață pentru toți, dar să fie duble. Pentru așteptare. Și poți să-mi aduci și o Coca-Cola. Cutie sau sticlă, dar prefer sticlă, dacă aveți.

— Nu vrei un pahar cu gheață? a întrebat ea.

— Vreau să aud fâsâitul când o desfac. Nu rahatul ăla de la automat, care e stătut și lipsit de orice farmec. Îmi place ca sucii mei să fie dulci și plini de bule.

Ea și-a întors capul.

— Ce-ai spus?

Nu-mi puteam da seama dacă nu mă auzise sau dacă era doar surprinsă de cererea mea.

— O Coca-Cola. Aș vrea una. Cutie. Sticlă. Orice.

— Nu, nu. Mă refer la ultima parte.

Sprâncenele mele s-au încrunțat. Dacă nu ar fi fost atât de drăguță și atât de fermecătoare, m-aș fi enervat.

— Îmi place ca sucii mei să fie dulci și plini de bule.

— Amuzant. Cunoșc pe cineva care spune mereu exact ca tine. În fine – a clătinat ea din cap –, pot să vă aduc altceva?

Deși ni se adresa tuturor, ochii ei erau ațintiți asupra mea.

Nu mă părăsiseră.

Mă sfredeleau.

Până în jos, la nenorocita mea de sculă.

Mi-am sprijinit antebrațele pe masă, încrucișându-mi degetele.

— Dacă tot ai întrebat... ce zici de numărul tău?

Obrajii ei s-au înroșit când a râs din nou.

Roșu.

Asta era o culoare care îmi plăcea cum îi vine.

O culoare ce ar fi arătat incredibil, dacă ea ar fi fost în lenjerie de dantelă, pe care să i-o pot rupe cu dinții.

— Numărul meu, a repetat ea. Asta e ceva pentru care va trebui să muncești.

Înainte să pot spune alt cuvânt, a adăugat:

— Mă voi întoarce cu băuturile.

Și a plecat de la masă.

Tupeistă.

Jucăușă.

Opusul meu.

Easton și-a dus mâna la gură, ca și cum ar fi fost pe cale să tușească, în schimb, a chicotit.

— Frate, pe bune?

— Ce?

M-am încruntat spre el, la părul lui negru dat cu gel în față, realizând că îl purtam în același fel.

— Nu începe. Înainte să ieși cu Drake, erai chiar mai rău decât mine.

Căutai gagici peste tot. La naiba, obișnuiai să le-o tragi în toaletele barurilor, pentru că nu aveai răbdare să ajungi cu ele acasă.

Iar de când Easton se combinase cu directoarea noastră de dezvoltare și inginerie de la Hooked, aplicația de dating pe care o înființasem eu, Easton și Holden, el și Drake erau practic inseparabili.

Dar eu și Holden nu eram în aceeași situație.

Eram al dracului de singuri.

Iar agățatul – un termen pe care noi îl atribuiserăm curțării femeilor cu care voiam să ne culcăm – era încă o parte foarte importantă din viața mea. Epuizanta poveste a flecărelilor, a băuturilor oferite și a stabilirii unui program împreună – toți pașii necesari pentru aventurile de o noapte.

— Eu am fost un ticălos, nu există nicio îndoială în privința asta, a zis Easton. Dar sunt surprins că tu vrei să faci asta – știi, din moment ce venim în barul ăsta tot timpul, va trebui să o vezi mai mult de o dată pe săptămână și știu că e ceva ce n-o să-ți placă.

Avea dreptate. Nu mi-ar fi plăcut.

Dar așa fi făcut o excepție, dacă așa fi ajuns să ling corpul acela de fiecare dată când veneam să beau ceva.

Acela chiar era un lucru pe care îl puteam accepta.

Holden a dat din cap spre Easton.

— Exact asta zic și eu.

A aruncat o privire în direcția bunăciunii care aștepta la o altă masă.

Jovana trebuie să fie o angajată nouă. Nu am mai văzut-o aici până acum.

— Cine e Jovana?

Când Holden s-a uitat la mine, și-a dat ochii peste cap, clătînând din cap. Părul lui trebuia tuns în permanență – şuvițe blond-aurii, parțial ondulate, care abia se mișcau, pentru că deja erau foarte răvășite. De când devenise tată singur pentru Belle, arăta de parcă fusese prins într-o tornadă care nu se oprea niciodată.

Nu că ar fi contat, pentru că femeilor le plăcea aerul lui răvășit.

În timp ce el era drăgălaș și abordabil, eu răgeam ca un leu.

— Femeia căreia i-ai cerut numărul, a răspuns Holden.

Fusesem atât de distras de prezența ei, de chipul ei frumos și de trupul ei chinuitor de seducător, încât uitasem să mă uit la ecusonul ei.

Easton m-a studiat ca și cum ar fi privit printr-un microscop, iar fața mea era de cealaltă parte a sticlei.

— Nici măcar nu te-ai obosit să te uiți la numele ei.

Nu mă chestiona, mă judeca.

Mă tachina.

Amândoi o făceau.

— Hei, nemernicilor, am fost prea ocupat să mă uit la buzele ei.

În timp ce mă gândeam la gura ei, expirația mea suna ca aerul ce ieșea șuierând dintr-un cauciuc.

— Dați-mă în judecată pentru că am fost distras.

— Uite ce nu pot să înțeleg, a zis Easton, strângându-mi umărul ca și cum ar fi vrut să fie sigur că îl ascult. Noi deținem cea mai mare aplicație de agățat din țară. De ce cauți aici, când nici nu trebuie să cauți?

Puteam să înțeleg de ce îmi punea la îndoială alegerea.

Cu ani în urmă, în timp ce eram studenți la Harvard, eram toți trei în toiul unei ieșiri la mare, pălăvrăgind despre agățat, când s-a născut ideea aplicației Hooked – o aplicație care să elimine complet nevoia de a agăța. De la lansarea ei, Hooked necesita doar completarea unui chestionar psihologic și câteva glisări ale unui deget, înainte ca utilizatorul să fie combinat cu cineva compatibil din punct de vedere sexual.

Dar explozia afacerii noastre, popularitatea pe care am câștigat-o toți trei era o problemă pe care nu am prevăzut-o.

Eram celebriți în Boston.

Așa că zilele în care ne combinam cu femeile la întâmplare nu mai erau ca înainte.

— Dintre ultimele trei femei cu care m-am cuplat, toate m-au recunoscut imediat. Una m-a întrebat dacă poate transmite live sărutul nostru pe nenorocitul ăla de Instagram. Alta mi-a cerut o a doua întâlnire, deși am dat bir cu fugiții de la prima, în momentul când mi-a cerut un autograf.

Am bătut cu pumnul în masă.

— Un nenorocit de autograf, îți vine să crezi? Iar a treia femeie, în timp ce o dezbrăcam, mi-a zis că vrea să fiu tatăl copilului ei și mi-a cerut să nu folosesc prezervativ.

De aceea mă întorsesem la metoda asta, în speranța că femeile pe care le întâlneam în viața reală, cum era Jovana, nu știau cine naiba sunt.

Nu vor dori să transmită în direct sărutul nostru sau nu mi vor cere să fiu tatăl primului născut ori să mă semnez pe sânii lor cu un marker permanent.

La naiba, un mare *nu* la toate astea.

— Și, ai folosit prezervativ? a întrebat Holden rânjind.

— Vorbești serios?

M-am holbat la prietenul meu ca și cum ar fi avut trei capete.

— Chiar crezi că m-aș culca cu ea după ce a spus asta? La naiba, nu.

Am dat să mă întind după băutura mea, dar nu fusese adusă, așa că mi-am trecut mâna prin păr.

— Hooked a funcționat când eram neînsemnați. Acum, că sunt cineva în orașul ăsta, nu-mi pot asuma riscul.

Am ajuns la capătul șuvițelor și am luat-o de la capăt, doar ca să-mi țin mâna ocupată.

— Nu mă înțelegeți greșit, îmi place succesul și odată ce ne vom lansa la nivel internațional va deveni și mai și, dar în ce privește cuplarea prin intermediul aplicației Hooked mi-e dor de vremurile de altădată.

— Știi ce îmi pare mie amuzant?

Un zâmbet șiret s-a întins pe buzele lui Easton.

— Tu ai venit cu ideea secțiunii matrimoniale a aplicației noastre. Un tip care nici măcar nu poate concepe o a doua întâlnire, darămite un angajament pe viață. Dintre toți oamenii, tu ai fost acela. Ce zici de ironia asta?

Când ne gândeam cum să ne dezvoltăm afacerea, eu venisem cu ideea unei noi secțiuni. Secțiunea matrimonială era destinată utilizatorilor care căutau angajamente pe termen lung, care să ducă, în cele din urmă, la căsătorie – nu doar la cuplare –, și unde puteau să cunoască alți utilizatori care gândeau la fel. Odată ce această secțiune a fost înființată, Holden a venit cu același concept pentru părinții singuri și pentru persoanele care doresc să se întâlnească cu alți părinți singuri.

Fiecare utilizator nou trebuia să aleagă ce secțiune dorea atunci când se înscria pentru prima dată în aplicație și, pe măsură ce nevoile lui se schimbau, putea trece de la o secțiune la alta.

Ca proprietari, am vrut doar să ne asigurăm că ne adresăm tuturor.

Și, în final, fiecare secțiune a adăugat utilizatori, ceea ce a dus la creșterea numărului de membri și, implicit, la creșterea veniturilor.

— Băieți, am creat o modalitate de a cultiva fericirea oamenilor, le-am zis. Asta nu înseamnă că trebuie să practic

ce inventez sau chiar să cred în asta. Căsătoria nu este pentru mine, dar este pentru tine – mi-am folosit bărbia pentru a arăta spre Easton, iar apoi am făcut același lucru spre Holden – și probabil și pentru tine.

Mi-am întors privirea pentru a scruta încăperea, găsind-o pe Jovana la bar. Ne punea băuturile pe o tavă, pregătindu-se să le ducă, cu fundul îndreptat în direcția mea. Strânsoarea acelor obraji în formă de inimă. Felul în care era aplecată, ca și cum ar fi fost poziționată pentru stilul *doggy*. Toate acestea mi-au făcut penisul să pulseze și mai tare.

— Ce se va întâmpla în seara asta cu tipa aia...

Vocea mea s-a stins când ea s-a întors, cu sfârcurile tari, ce i se vedeau prin maiou, ca și cum limba mea tocmai trecuse peste ele.

— Rahat, o să fie epic.

— Nu mă îndoiesc de asta, a zis Holden.

Cu fiecare pas, îi cercetam corpul, ca și cum ar fi fost prima dată când o vedeam.

Și acum, că mă uitam mai bine, eram și mai încrezător în analiza mea.

Jovana era perfectă, futu-i.

Ce n-aș fi dat să-i înfășor părul acela lung în jurul încheieturii și să-i înclin gâtul pe spate. Să-mi târâsc limba pe gâtul ei, gustându-i parfumul, chiar înainte să o întorc și să-i trag pantalonii scurți în jos.

Să-i verific umezeala și să mă asigur că era pregătită pentru scula mea.

Dar, în afară de perfecțiunea și personalitatea ei adorabilă, era ceva la femeia aceea care îmi dădea o erecție turbată.

Care mă făcea să vreau să o aplec într-un bar plin de clienți.

Care mă făcea să vreau ca țipetele ei să-mi umple urechile.

Ceea ce mă făcea să cred că, dacă aș fi avut-o măcar o singură dată, așa cum s-a întâmplat cu toate celelalte femei din viața mea, nu ar fi fost suficient.

— Jovana, i-am zis când s-a apropiat și a pus marginea tăvii pe colțul mesei noastre. Chiar e un nume frumos.

— Este numele de fată al mamei mele. Ea merită complimentul, nu eu.

A făcut cu ochiul, apoi a pus paharele cu vodcă dublă în fața lui Holden și a lui Easton. Când a mai rămas unul, l-a ținut câteva momente, zâmbind, înainte să mi-l dea.

— Credeam că vrei să iei o înghițitură, i-am zis.

— Și dacă aș face-o? Te-ar deranja dacă rujul meu ți-ar păta paharul?

Mi-am împins trunchiul în masă, reducând și mai mult distanța dintre noi.

Nu s-a dat înapoi.

Și nici n-a tresărit.

M-am întrebat cum ar reacționa dacă i-aș spune că vârful penisului meu este locul unde aș prefera să fie buzele ei roz și lucioase.

În loc să testez această afirmație, am spus, în schimb:

— Poți să-ți pui buzele pe orice e al meu, inclusiv pe Coca-Cola, pe care ai uitat s-o aduci.

Ochii ei s-au îngustat în timp ce își întorcea capul într-o parte, oferindu-mi o vedere din profil. Îi vedeam mintea funcționând la maximum.

— Nu am uitat nimic.

Mâna ei a coborât la talie, unde a umblat la șorț și a scos o Coca-Cola, pe care a pus-o în fața mea.

— Sticlele sunt mult mai bune decât cutiile.

Am desfăcut capacul, ascultând fâsăitul.

— Sunt surprins că ai găsit una. Majoritatea barurilor au doar cutii.

— Ai dreptate, asta e tot ce avem.

— De unde o ai pe asta, atunci?

— Ți-am dat-o pe cea pe care am adus-o de acasă și pe care plănuiam să o beau mai târziu.

Deja mă lingușea de parcă îi provocasem un orgasm.